
**NOOIT
EERDER
BEGREPEN**

Waarom de mensheid
haar problemen
niet kan oplossen

door Herbert W. Armstrong

Dit boekje mag niet worden verkocht. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Worldwide Church of God.

Copyright © 1982 Worldwide Church of God.
Alle rechten voorbehouden.
Printed in U.S.A.

NOOIT EERDER BEGREPEN

Waarom de mensheid
haar problemen
niet kan oplossen

door Herbert W. Armstrong

Vandaag bedreigen kernwapens de mens
met totale vernietiging.

Waarom? Wat is er gaande?

Waarom ontbreekt ons de know-how om de wereldproblemen op te lossen — of zelfs maar de problemen tussen de mensen onderling?

Hoe komt dat?

Sommige wetenschapsmensen hebben beweerd: „Als we voldoende kennis hebben, zullen we alle problemen oplossen.” In de jaren zestig zei Dr. Clark Kerr, rector magnificus van de University of California Berkeley, dat de moderne universiteit een fabriek is, een fabriek die kennis produceert. Gedurende datzelfde decennium van de jaren zestig verdubbelde de hoeveelheid kennis van de wereld — maar de wereldproblemen verdubbelden eveneens! Deze nieuwe kennis veroorzaakte weliswaar de toegenomen problemen niet, zij loste die echter ook niet op.

Waarom niet?

De kennis van de moderne wetenschap, technologie, industrie en overheid heeft ontzagwekkend veel voortgebracht. Wanneer mensen als Lincoln, Emerson of Vanderbilt plotseling weer tot leven zouden komen, zouden zij versteld staan! Maar ook zouden zij verbijsterd zijn bij het zien van de immoraliteit, het geweld en de kwalen die de menselijke ellende en het lijden zozeer hebben verveelvoudigd. En zij zouden geschokt en ontsteld zijn als zij hoorden dat er nucleaire en andere wapens voor massavernietiging zouden zijn ontwikkeld, waardoor nu de dreiging bestaat dat de gehele mensheid van de aarde wordt vernietigd.

Tijdens de afgelopen eeuw is de evolutietheorie de

algemeen geaccepteerde zienswijze geworden op grond waarvan de kennis wordt geproduceerd. Evolutie is de verklaring van het natuurlijke verstand voor het bestaan van een schepping zonder voorafgaand bestaan van een intelligente en almachtige Schepper. Maar wat zijn de vruchten?

De produktie van menselijke kennis heeft zich een weg gebaad door ontevredenheid, ellende, geweld, oorlog, menselijk lijden tot aan de nu dreigende beëindiging van de mensheid door de mensheid!

Vanwaar die paradox van verbazingwekkende materiële vooruitgang te midden van steeds voortschrijdende menselijke decadentie? Inderdaad, vanwaar?

De mensheid is te vergelijken met iemand die een technisch ingewikkeld instrument heeft gekocht, maar niet in staat is het te gebruiken omdat hij het niet nodig vond de gebruiksaanwijzing van de fabrikant te lezen. Het menselijke verstand en lichaam is het meest perfect ontworpen mechanisme dat ooit uit materiaal van deze aarde is geproduceerd. Onze Maker heeft met zijn produkt een gebruiksaanwijzing, zijn instructieboek meegegeven. Maar 's werelds grootste best-seller is het meest onbekende, verdraaide, verkeerd geïnterpreteerde en minst begrepen boek van alle.

Een oorzaak voor ieder gevolg

Voor ieder gevolg moet er een *oorzaak* bestaan. Wat was de oorspronkelijke oorzaak van alle schijnbaar onoplosbare moeilijkheden in de wereld? Deze *oorzaak* is door de moderne wetenschap volstrekt over het hoofd gezien. Zij is onbekend in het moderne hoger onderwijs. Zij is veronachtzaamd door zelfs de traditionele christelijke godsdienst en is onbekend bij andere religies.

De oorzaak van alle problemen in uw leven en het mijne en van die in de wereld van vandaag vindt zijn oorsprong in het incident met de verboden vrucht in de hof van Eden! Het begon allemaal met het begin van de *mensheid*! En zelfs de ware Kerk van God in deze twintigste eeuw begreep het tot nu toe niet volledig!

Wat zou er gebeurd zijn als Adam van de boom des *Levens* had genomen? Heeft u zich dat ooit afgevraagd?

Welnu! — dat zou een verschil van dag en nacht hebben betekend! Er zouden dan vandaag geen nationale regeringen zijn geweest. Geen militaire instellingen die de tijd van miljoenen soldaten opsorpen. Geen geweld, geen oorlog. Een volslagen ander onderwijsstelsel. Een andere zaken- en handelswereld. Geen tabaksindustrie. Geen behoefte aan artsen, verpleegsters, ziekenhuizen met hun staf om de huidige vloedgolf van ziekten te behandelen. Geen politiecorpsen, gevangnissen of huizen van bewaring. Miljoenen mensen zouden vrij geweest zijn voor meer produktieve, meer nuttige bezigheden. *Ja, denkt u daar eens aan! U en ik zouden in een totaal andere wereld leven!* Er zou geen universele ontevredenheid zijn, geen ongelukkige en gefrustreerde levens. Overal zou vrede zijn: tussen volkeren, groepen, families en tussen individuen. Overvloedige mogelijkheden tot vreugdevolle levens gevuld met belangstelling en een geestdriftig verlangen naar een prachtige eeuwigheid in de toekomst!

Dat klinkt onmogelijk? Waarom? Er was een *oorzaak* voor de bestaande toestanden. Er zou een *oorzaak* geweest zijn voor de gelukkiger toestand!

Deze aangelegenheid van fundamentele oorzaken is de kennisproduktie van de mens ontgaan. Door de moderne wetenschap is dit nimmer begrepen. Het is door het onderwijs niet ingezien. De godsdienst is aangaande dit mysterie der eeuwen in onwetendheid gebleven! Toch is het betrouwbaar geboekstaafd en bewaard voor ons die de wens hebben te *begrijpen!*

Laten we dan nu eens nader bekijken wat er gebeurd is, wat nu eigenlijk de gevolgen in uw en mijn leven heeft veroorzaakt, en wat de naaste toekomst voor ons allen inhoudt. Het keerpunt in *uw* leven vond plaats met het incident met die verboden vrucht. Het is tijd dat we het *begrijpen!*

De bron van het leven

God is de bron van al het leven. Maar aan de mensheid gaf Hij nog geen leven! Alles begon met *God*. En van alle godsdiensten op aarde — inclusief het traditionele christendom — weet er niet één *wie* en *wat* God is! Sterker nog,

niet één weet *wat* en *waarom* de mens is! Toch heeft de Ontwerper en Maker van dit uiterst ingewikkelde mechanisme dat wij *mens* noemen zichzelf geopenbaard in de handleiding voor de mens die Hij ons heeft meegegeven!

Naar de tijd gemeten is wat in Johannes 1:1-4 wordt geopenbaard de vroegste onthulling van *wie* en *wat* God is: „In den beginne was het Woord . . .” Dit „Woord” was een Persoon, die eeuwig door zichzelf bestond. Hij was „zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens . . .” (Hebr. 7:3). „Het Woord was bij God” (Joh. 1:1). God was een ander persoonlijk onsterfelijk Wezen. „En het Woord was God.” De Persoon die hier „het Woord” genoemd wordt, was ook God. „Alle dingen zijn door het Woord geworden . . . In het Woord was *leven* . . .” Vers 14 van hetzelfde hoofdstuk: „Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond . . .” — met andere woorden, werd door God verwekt en als de mens Jezus Christus geboren.

Maar waaruit is God samengesteld? „God is geest” (Joh. 4:24). God is samengesteld uit Geest, niet uit sterfelijk vlees uit het stof van de aarde. God heeft inherent *leven*. Hij is de Bron van al het leven.

Zie nu hoe Hij wordt beschreven in Genesis 1:1: „In den beginne schiep God . . .” Mozes schreef deze woorden oorspronkelijk in het Hebreeuws. Het Hebreeuwse woord dat als „God” werd vertaald is *Elohim*, een meervoudig zelfstandig naamwoord zoals familie, kerk of groep. Eén familie bestaat uit meer dan één persoon. God — *Elohim* — bestond vanaf eeuwigheid uit het „Woord” en God — twee uit Geest samengestelde personen, die tezamen één God vormden, aangezien het Woord ook God was.

In Genesis 1:26 zegt God: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis . . .” Niet: „Laat Mij, naar mijn gelijkenis.” God had de dieren gemaakt naar *hun* aard: vee naar de vee-aard (vers 24-25), olifanten naar de olifantenaard.

Maar Hij maakte de mens naar de *God*-aard! Dat wil zeggen, wat de vorm betreft — maar niet wat de samenstelling betreft, want God formeerde „de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de

mens tot een levend [niet onsterfelijk] wezen" (Gen. 2:7). Zoals de dieren werd de mens als een ademhalend wezen gemaakt. Zoals bij dieren wordt zijn tijdelijke, fysieke existentie in stand gehouden door lucht en de circulatie van bloed, en van brandstof voorzien door voedsel en water uit de grond.

Maar de mens is geen dier. Er zijn twee essentiële verschillen: 1) de mens werd naar de vorm en het beeld van God gemaakt. Zie bijvoorbeeld de menselijke hand. God heeft handen (2 Kron. 6:4). Welk dier met hoeven of klauwen zou een fijn handgemaakt horloge kunnen maken? Zelfs al hadden zij de geest van een mens, dan zouden zij nog niet kunnen maken wat de mens kan. Hoe zou een dier een computer kunnen bouwen? En 2) de mens heeft verstand, terwijl het dier slechts een brein met instinct heeft.

Toch is het dierlijk brein naar vorm en kwaliteit vrijwel precies gelijk aan het menselijk brein. Het karakter en de kwantiteit van wat het voortbrengt is echter onmetelijk verschillend. Het dierlijk brein is uitgerust met instinct, het menselijk brein met *denkvermogen*.

Hebt u ooit de geboorte van een kalf gezien? In een minuut of twee drie staat het op zijn poten en het loopt. Het weet waar het naar toe moet voor zijn maaltijd. Het weet hoe het melk moet zuigen. De stomme koe staat wezenloos te wachten terwijl het kalf zijn diner naar binnen zuigt.

Vergelijk dat eens met de geboorte van een mens. De menselijke baby is volkomen hulpeloos bij de geboorte. Het zal ongeveer een jaar duren voor hij in staat is te lopen — en hij zal van alles moeten *leren!* Hij heeft een menselijke moeder nodig die voor hem moet zorgen, alles voor hem moet doen, hem stukje bij beetje moet onderwijzen. Maar de menselijke baby heeft denkvermogen. Bij de geboorte is zijn verstand nog niet gevuld met kennis of instinct. De mens moet veeleer door *verstand* dan door instinct worden geleid. Maar *kennis* moet door het verstand worden verworven.

De behoefte van de mens versus die van een dier

In tegenstelling tot het dier werd de mens gemaakt met een *behoefte aan kennis* van twee gebieden.

De dieren werden geschapen met een brein dat is uitgerust met instinct. De mens niet. De mens werd gemaakt met een *verstand*, dat bijna geheel zonder instinct is. Het *verstand* van de mens, dat *kennis* bevat, moet denken en alles wat hij doet leiden.

Bij ons thuis in Tucson, in de Amerikaanse staat Arizona, hebben we drie honden, twee fretten en een geitje. Mijn vrouw heeft een stel paarden.

Als we een fret uit zijn kooi halen, zoekt hij automatisch een of ander klein holletje om in weg te kruipen. Soms probeert hij in mijn broekspijp te klimmen of in iets anders waarin hij zijn kopje kan wegstoppen. Dat is zijn instinct. Als er een auto of iemand te voet ons huis nadert, beginnen de honden te blaffen. Zij weten niet *waarom* zij dat doen! Zij denken niet na, redeneren niet of vragen zich niet af: „Zal ik gaan blaffen?” Het is automatisch instinct. Als het geitje wordt lastig gevallen door onze tekkel „Sir Hans Armstrong”, zal het naar hem stoten. Hans kijkt dan ontgoocheld. Hij kan dat niet begrijpen. Hij heeft niet datzelfde instinct. Zo begrijpt Gretchen niet waarom Hans blaft.

Maar de mens werd gemaakt met de behoefte aan kennis van twee soorten relaties: 1) de relatie met materie en dingen; 2) de relatie met God en met zijn naaste.

Bij zijn schepping kreeg de mens een materialistisch *verstand* om met materie en dingen te werken. Op dat gebied heeft de mens wonderen verricht. Maar zijn relatie met God en met de medemens is een *geestelijke* relatie. Dit nu heeft de mens nooit goed begrepen! Adam begreep het ook niet! De meest ontwikkelde mensen van vandaag begrijpen het evenmin.

De mens werd vanaf zijn geboorte gemaakt met in zich een geest (in essentiële vorm), die aan zijn hersenen de kracht van materialistisch intellect verleent. Maar hij had nog een tweede Geest nodig: de heilige Geest van zijn Maker. Zonder deze is zijn verstand slechts half compleet. Zoals een klein kind op zich hulpeloos is en ouderlijke zorg nodig heeft, zo is de volwassen mens op zich hulpeloos tegenover zijn naasten en zijn God — en hij heeft geestelijke leiding, kennis en hulp van zijn God nodig. Zonder deze is de mens net zo hulpeloos inzake zijn problemen en moeilijkheden als een

pasgeboren baby in de armen van zijn moeder! Maar de mens heeft dit nooit beseft. In zijn zelfvoldaanheid vertrouwt hij volledig op zichzelf. Hij wil het op eigen houtje doen, zonder God. En hij heeft zich nu in een wereld vol problemen gewerkt.

Maar laten we nu eerst de verschillen bekijken tussen het menselijk en het dierlijk brein.

Waarin verschilt het menselijk *verstand* van het dierlijk brein? Het fysieke brein van de mens is slechts in geringe mate superieur. Er is echter in de mens een geest (Job 32:8) en die ontbreekt in dieren. De mens *is* geen geest. Hij is stof uit de grond. Het geestelijke bestanddeel in de mens komt in hem met de eerste adem. Deze geest is niet de mens — het is iets *in* de mens. Als u bijvoorbeeld een stukje marmer zou inslikken, zou dat marmer *in* u zijn, maar het zou niet uzelf zijn noch een deel van u. De geest kan niet zien, horen of denken. Het fysieke brein ziet door het oog, hoort door het oor. Daarom kan kennis het menselijke brein alleen binnenkomen door de vijf zintuigen. Van nature kan de mens slechts tot de kennis van fysieke of materiële dingen komen.

Maar de mens werd zo geschapen dat hij nog een Geest — de Geest van *God* — nodig heeft! Deze werd Adam vrijelijk aangeboden, indien hij de boom des *Levens* zou kiezen. De heilige Geest van God zou de mens in contact met God hebben gebracht — zou zijn verstand geopend hebben voor begrip van zowel geestelijke als fysieke en materiële kennis. Zonder de Geest van God in combinatie met de menselijke geest, is de mens *beperkt* tot materiële kennis — zijn verstand is *slechts voor de helft aanwezig!* Hij is slechts in staat te kennen wat wordt gezien, gevoeld, gehoord, geroken of geproefd.

Nogmaals stellen we de vraag: wat zou er gebeurd zijn *indien* Adam van de boom des *Levens* had genomen? Adam was uit stof gemaakt — met een tijdelijk, fysiochemisch bestaan. Hij had het *Leven* niet. Zoals een opgewonden uurwerk afloopt, zo bevond hij zich met iedere ademhaling in een stervensproces. Op ieder tijdstip was hij slechts één ademtucht van de dood verwijderd — kon zijn bestaan ten einde komen. Dit geldt evenzeer voor *u* als voor Adam.

Het was de Schepper God die hem geheel vrij de gave van

Leven aanbod. Maar *hoe* verleent God die gave van *leven* aan de mens?

Door zijn Geest

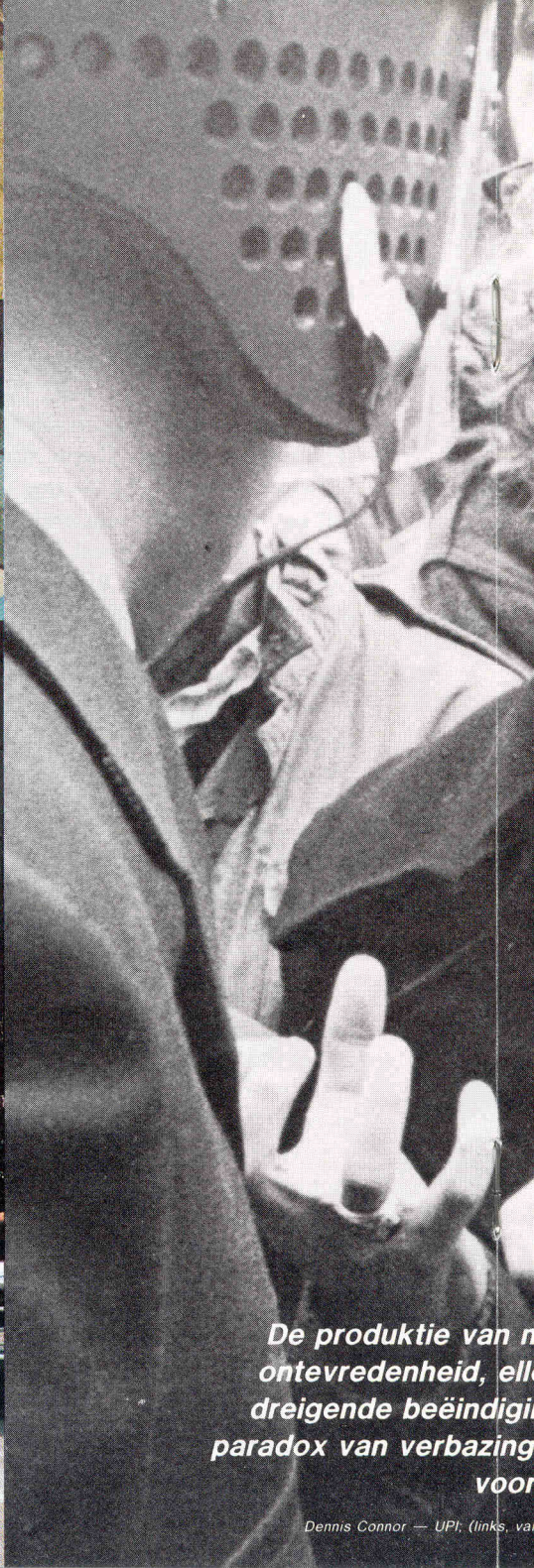
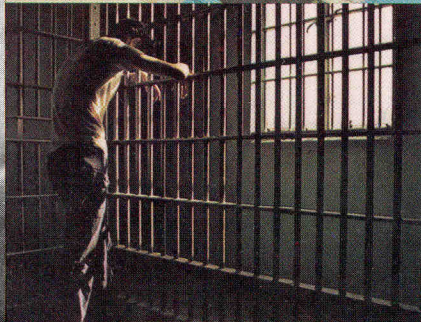
God zou Adam niet op een andere wijze *leven* hebben geschonken dan aan degenen die Hij nu, in deze tijd, roept — want God is *dezelfde*, zowel gisteren als heden en altijd (Hebr. 13:8).

God schenkt *Leven* door de heilige Geest. Maar wanneer iemand de heilige Geest ontvangt, is hij alleen nog maar verwekt — bevrucht — nog slechts een erfgenaam. Hij heeft het eeuwige *Leven* nog niet daadwerkelijk geërfd. Gods Geest „getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen . . .” (Rom. 8:16-17).

Gods Geest opent in de mens het *verstand* om geestelijke kennis te bevatten. *Tot* dit moment geldt: „ . . . geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en . . . in geen mensenhart is opgekomen” (1 Kor. 2:9), d.w.z. geestelijke kennis en begrip. „Want óns heeft God het [geestelijke kennis] geopenbaard door de Geest” (vers 10). Immers (vers 11), geen enkel wezen heeft menselijke, materiële kennis dan wanneer de geest van de mens in hem is. Deze menselijke geest (kern) verleent de menselijke hersenen intelligentie — *verstand!* Hierin verschillen de menselijke hersenen met het brein van het dier.

Maar de mens is nog altijd geestelijk slechts *half aanwezig*, tenzij hij de tweede Geest ontvangt — die van God. Hij is in kennis *beperkt* tot het fysieke en materiële. Dat is de staat waarin Adam werd geschapen! *Dat is de staat waarin u werd geboren!*

Gods Geest openbaart in de mens geestelijke kennis — kennis van de geestelijke Wet van God — d.w.z. van de *levenswijze* die vrede, geluk en de gewenste resultaten brengt. In het algemeen gesproken zijn er *twee* levenswijzen, waartoe de twee bomen in Eden als voorbeeld dienden. De ene is die van zorgzame liefde voor anderen (het wezen van Gods geestelijke wet). Ik noem deze altijd korthedshalve de weg van „geven”. De andere is de weg van „nemen”. Dit zijn twee divergerende levenswijzen, levenswijzen die in tegen-

*De productie van n
ontevredenheid, ell
dreigende beëindigi
paradox van verbazing
voor*

Dennis Connor — UPI; (links, van

*van menselijke kennis heeft zich een weg gebaad door
tijd, ellende, geweld, oorlog, menselijk lijden tot aan de nu
indiging van de mensheid door de mensheid! Vanwaar die
vazingwekkende materiële vooruitgang te midden van steeds
voortschrijdende menselijke decadentie?*

gestelde richtingen leiden, en die tegengestelde effecten hebben!

Welnu, *liefde* is de vervulling van Gods wet (Rom. 13:10), en deze kan slechts vervuld worden tenzij „de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest . . .” (Rom. 5:5). De Geest van God schenkt het geloof *van* Christus (Gal. 2:16, *Statenvert.*). Zo kunnen wij op God vertrouwen voor hulp, leiding, bevrijding uit problemen — want *vele* moeilijkheden treffen de rechtvaardige, maar God redt hem uit alle (Ps. 34:20). God wist dat de *mens* — Adam en zijn nageslacht, de mensheid — deze goddelijke hulp in tijd van problemen nodig zou hebben.

Wat was dus de betekenis van de boom des *levens*? Dat was Gods *gave* van onafhankelijk, onsterfelijk, geestelijk *leven* precies zoals God zelf (het Woord en God) dat bezit. Maar dat leven zou aan Adam gegeven worden op dezelfde wijze zoals het aan hen die God in onze tijd roept wordt aangeboden: door zijn heilige Geest. God verleent het onsterfelijke, uit Geest bestaande leven niet ogenblikkelijk. Eerst wordt iemand alleen verwekt — bevrucht — en is dan een erfgenaam.

Let hier goed op! Dit wordt n.l. nooit begrepen! Precies zoals een sterfelijk mens eerst verwekt moet worden en vervolgens na een periode van zwangerschap geboren wordt, zo kan iemand uit God worden geboren.

God vermenigvuldigt zichzelf

Laat dit goed tot u doordringen! God is bezig zichzelf door de mens te vermenigvuldigen. God maakte de menselijke voortplanting tot het exacte type, tot een nauwkeurige analogie, van zijn goddelijke voortplanting.

Hoe bent u geboren? Eerst was er een nietige eicel, die door het ovarium van uw moeder werd uitgestoten en via de eileider op weg ging naar de baarmoeder of uterus. Iedere eicel heeft een tijdelijk fysiek bestaan van minder dan 28 dagen. Als de eicel niet binnen deze 28 dagen een spermacel had ontvangen uit het lichaam van uw vader, dan zou u helemaal niet hebben bestaan. Maar u — hoewel u nog slechts de grootte van een speldepunt had — had wel *fysiek* leven, verleend door uw menselijke vader; precies zo moet u, om

opnieuw geboren (wedergeboren) te worden, geestelijk leven verleend worden door God, de geestelijke Vader.

In feite bent u een geestelijke eicel. Maar zoals u, in uw moeders baarmoeder, een nieuw verwekt embryo werd, zo zijn hiermee in geestelijke zin te vergelijken degenen die door God verwekt zijn. U moest fysiek groeien, gevoed worden door uw moeder en door haar beschermd worden voor fysiek letsel. De geestelijk verwekten moeten geestelijk groeien in de genade en *kennis* van Christus (2 Petr. 3:18). Na een maand of vier begon u de fysieke vormen van een mens aan te nemen en u werd een foetus. U had nog vijf maanden om verder te groeien en fysiek te ontwikkelen alvorens te worden geboren.

Vergelijk deze fysieke voortplanting nu eens met de goddelijke voortplanting van God. De Kerk is de moeder (Gal. 4:26) van allen die in de Kerk zijn. De Kerk moet Gods kinderen voeden met het geestelijke Woord van God en hen voor geestelijk letsel beschermen. Zij die verwekt zijn, zijn reeds nu kinderen van God, alleen nog niet geboren — erfgenamen, die nog niet daadwerkelijk hebben geërfd (zie Rom. 8:16-17).

Door de heilige Geest ontvangen wij van God geestelijke *kennis*, de liefde van God, het geloof van Christus en de kracht van God. En indien we geestelijk groeien (2 Petr. 3:18) en tot het einde van dit fysieke bestaan blijven groeien, zullen we door een opstanding uit God worden geboren (Rom. 8:11; 1 Kor. 15).

Ook Adam zou van God geestelijke *kennis* ontvangen hebben, als hij, in plaats van de verboden vrucht, van de boom des *levens* had genomen — kennis om zijn problemen op te lossen en *geloof* om hulp te ontvangen en bevrijd te worden uit zijn beproevingen.

Bekijk nu eens wat Adam nodig had.

Allereerst had hij twee soorten *kennis* nodig. Hij had het vermogen nodig om materiële kennis op te nemen, om allerlei dingen uit materie te maken — om met materiële dingen om te gaan. God begiftigde hem met het vermogen om dit te verwerven met zijn materialistische verstand.

Maar hij had ook behoefte aan contact met God en met andere mensen — en aan de omgang met andere mensen. Dit vereiste *geestelijke kennis*! Adam werd niet met deze kennis

geschapen. U werd er niet mee geboren. Deze kennis kan slechts door de Geest van God worden verleend.

De verboden vrucht en u

Maar hoe staat het nu met die andere boom in de hof van Eden? Deze beroert zelfs vandaag *uw* leven!

Deze boom vertegenwoordigde eveneens *kennis!* Terwijl echter de boom des *levens* het soort kennis vertegenwoordigde dat tot eeuwig *leven* zou hebben geleid (in plaats van tot een tijdelijk bestaan), vertegenwoordigde de verboden boom *kennis* die tot de *dood* leidt — tot de beëindiging van zelfs het tijdelijke, fysieke bestaan!

Toen Adam de verboden vrucht nam, eigende hij zich de kennis toe om zelf de kennis van goed en kwaad voort te brengen. Hij eigende zich het recht toe zelf te beslissen *wat* goed en kwaad is — wat juist is en wat verkeerd — wat rechtvaardigheid is en wat zonde is. Tevens eigende hij zich de *kennis* toe van de levenswijze die goed of kwaad zou veroorzaken.

Door aldus te handelen verwierp hij de *geopenbaarde* geestelijke kennis die van God afkomstig is. *En hij was God ongehoorzaam!* Hij verwierp de *regering van God!* Had Adam van de boom des *levens* genomen, dan zou hij de *regering van God*, die door de vroegere Lucifer, de huidige Satan, was teniet gedaan, hebben kunnen herstellen.

Satan verschijnt ten tonele

Hier verschijnt Satan op het toneel van de mensheid op aarde. Hij verscheen aan Eva, in de vorm van een slang (Openb. 12:9). Adam bereikte hij via zijn vrouw! Waar kwam Satan vandaan? Heeft God opzettelijk een kwaadaardige duivel geschapen? Zeer beslist niet.

Oorspronkelijk was Satan geschapen als een grote aartsengel, de cherub Lucifer. Vanaf de dag van zijn schepping was hij in alles perfect (Ezech. 28:15). Hij was als heerser over de aarde op de troon van de aarde geplaatst (Jes. 14:12-14). Hij heerste over engelen die destijds de aarde bewoonden. Hij leidde (later) zijn engelen in een opstand tegen de regering van God (2 Petr. 2:4). Engelen zijn uit geest samengestelde, onsterfelijke wezens. Lucifers opstand maakte

een einde aan de uitvoering van Gods regering, maar God liet Satan *op de troon van de aarde!*

Wat gebeurde er dus eigenlijk in de hof van Eden, wat later op onontkoombare wijze *uw leven* zou beïnvloeden? God had tot Adam en Eva gesproken (gepredikt). Dit vond plaats gedurende de tijd die tegenwoordig vrijdagavond genoemd zou worden tot en met de sabbat. Maar op zondagmorgen benaderde Satan Adam via zijn vrouw.

God had duidelijk gezegd dat eten van de verboden vrucht de *doodstraf* tot gevolg zou hebben! God had gezegd dat zij na ongehoorzaamheid beslist zouden *sterven*. Satan zei: „Gij zult *geenszins* sterven” — met andere woorden: u bent een onsterfelijke ziel. Eva werd verleid tot het eten van de verboden vrucht. *Adam was niet misleid* (1 Tim. 2:14).

Adam *geloofde God niet!* Hij geloofde Satan. Sindsdien heeft de mens God steeds niet, maar Satan wel geloofd! Toen Christus in menselijk vlees kwam, predikte Hij het Koninkrijk van God tot vele duizenden mensen. Hij was God zelf in menselijk vlees! Toch geloofden slechts 120 mensen Hem echt (Hand. 1:15).

Wat was er gebeurd?

Toen Adam voor zijn gehele familie, de mensheid, een keus deed, geloofde hij God niet — was hij God ongehoorzaam — verwierp hij geopenbaarde kennis en eeuwig leven door de boom des *levens* — eigende hij zich alle kennisproductie toe; dit alles met een vleselijk gericht verstand, dat beperkt was tot de kennis van het fysieke en het materiële! Geestelijk was hij *slechts half aanwezig!* Hij maakte de keus die hem beperkte tot kennis van fysieke en materiële dingen. Hij verwierp de geestelijke kennis voor een gelukkige relatie met God en zijn medemens. Hij verwierp het eeuwige *leven!*

Adam *zondigde!* Hij was het uitdrukkelijke gebod van zijn Maker ongehoorzaam! Hij verwierp Gods *liefde*, Gods *gezag!*

Wat deed God toen?

„En de Here God zeide . . . nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven . . . En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten Oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken” (Gen. 3:22-24).

God sloot de boom des levens af! Hij versperde de toegang tot zijn heilige Geest, tot aan de komst van de Tweede Adam — Jezus Christus!

En waarvoor? Waarvoor weigerde God tot de tijd van Christus de mens toegang tot zijn heilige Geest? *Dit is nooit begrepen!*

Nooit is het begrepen dat God zijn heilige Geest afsloot van de mensheid.

Laten we dit goed begrijpen! God weigerde de mens toegang tot de heilige Geest — *totdat Christus, de Tweede Adam*, gekomen zou zijn en in onze plaats de doodstraf voor de mensen voldaan zou hebben.

De heilige Geest en de gave van eeuwig leven was niet beschikbaar voor Adams kinderen. Hij was zelfs niet beschikbaar voor Gods uitverkoren volk, het oude Israël, met uitzondering van de profeten (die deel uitmaken van het fundament van de nieuwtestamentische Kerk, die te bestemder tijd tot bestaan kwam (1 Kor. 15:8; Ef. 2:20)).

Derhalve is de gehele mensheid geboren met een verstand dat vleeselijk gericht is — beperkt tot *materiële kennis!* En het vleeselijk verstand staat vijandig tegenover God, en het onderwerpt zich niet aan de wet van God — de weg van zorgzame *liefde* (Rom. 8:7).

De mensen realiseren zich dit niet: hun natuurlijke verstand is God vijandig gezind! Zij wensen niets over God te horen. De dingen van God zijn dwaasheid voor hen. Degenen die met hoger onderwijs — de kennis van de mens — zijn ingeënt, voelen zich in hun zelfvoldane ijdelheid verheven boven de dingen of de kennis van God en zij kijken er met minachting op neer!

Maar *waarom* — waarom sloot God *zo lang* de mensheid af? Waarom moest er zo'n 4000 jaar worden gewacht voordat Christus, de Tweede Adam, zou komen? En *waarom* zouden, ook dan zelfs, slechts de voorbestemde *enkelingen* worden geroepen?

Wat God scheidt

Nu komen we tot nog een belangrijke waarheid die tot op heden nooit is begrepen.

Er zijn niet veel mensen die weten *wat* God nu aan het

scheppen is! God scheidt — dat is zijn beroep! Maar wat scheidt Hij? Hij scheidt rechtvaardig, volmaakt geestelijk karakter in de door Hem geschapen wezens!

Dit karakter kan niet in een oogwenk door een eenvoudige beslissing worden geschapen — zelfs God kan dat niet! Waarom niet? Dit perfecte goddelijke karakter vereist de beslissing, de toestemming, de krachtige en consequente wil van de geschapen entiteit, en vaak tegen zelfzucht of eigenzinnigheid in. Het is een proces dat tijd vergt!

Wij beoordelen en evalueren de dingen door ze te vergelijken. Gods bedoeling is dat de mens de vruchten zou ervaren van de weg die hij gedurende zesduizend jaar heeft gekozen, om die hartverscheurende resultaten dan te vergelijken met de vreugde en het inspirerende leven van het komende millennium — als Satan weg is, als Christus en onsterfelijke heiligen zullen regeren — als de aarde vol zal zijn van Gods kennis, net zo vol als de zeebeddingen met water!

Bij God zijn duizend jaar niet meer dan een dag en een dag is als duizend jaar (2 Petr. 3:8). De zes dagen van het eerste hoofdstuk van Genesis waren een type van zes duizendjarige dagen van de mens onder de heerschappij van Satan. De komende duizendjarige dag wordt gesymboliseerd door de zevende dag, de sabbat.

Toen God zijn meesterplan ontwierp om zijn doel hier op aarde te verwezenlijken — n.l. zichzelf door de mens te vermenigvuldigen — bracht Hij de meest verbazingwekkende daad tot stand die de grote God kan volbrengen! En dat door u en mij!

Leven door de Tweede Adam

Fysiek, tijdelijk bestaan kwam met Adam. Maar eeuwig, inherent, uit zichzelf bestaand *leven* kwam met Jezus Christus, de Tweede Adam.

Toen Adam eenmaal gezondigd had, was het „loon, dat de zonde geeft” de dood, „maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 6:23).

Zou het alleen maar toeval zijn dat, zoals de zon op de vierde dag van de „scheppingsweek” het licht van de dag in de duisternis van de nacht bracht, Christus na vierduizend jaar het licht van de waarheid bracht in de duisternis van het

kwaad? In Hem was het licht. Toch hadden de meeste mensen liever de duisternis!

Jezus zei: „[Ik zal] mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen” (Matth. 16:18). De Kerk bestaat slechts uit de eerstelingen van Gods behoud!

Jezus zei duidelijk: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke . . .” (Joh. 6:44). Dat zijn de voorbestemde *enkelingen* die gedurende het tijdperk van de Kerk worden getrokken (Ef. 1:11-12).

De profeet Joël profeteerde: „Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft . . .” (Joël 2:28). De apostel Petrus haalde deze profetie aan om te tonen dat deze op de dag dat de Kerk werd opgericht, reeds als een voorafgaand type in vervulling was gegaan (Hand. 2:16-17).

Let eens goed op dit kardinale schriftgedeelte. Petrus citeerde Joëls profetie. Het voorafgaande type van die profetische vervulling vond plaats op de Pinksterdag toen de Kerk werd opgericht. Degenen die God daar geroepen had, vroegen Petrus na zijn toespraak: „Wat moeten wij doen?” Petrus antwoordde: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen . . . zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal” (Hand. 2:38-39). Alleen degenen die God *roept* en tot Christus *trekt* kunnen tot Hem komen gedurende dit tijdperk van de Kerk.

Dit is een *fundamentele waarheid* in Gods meesterplan tot redding van de mensheid — ter vermenigvuldiging van zichzelf, iets wat door bijna niemand wordt begrepen!

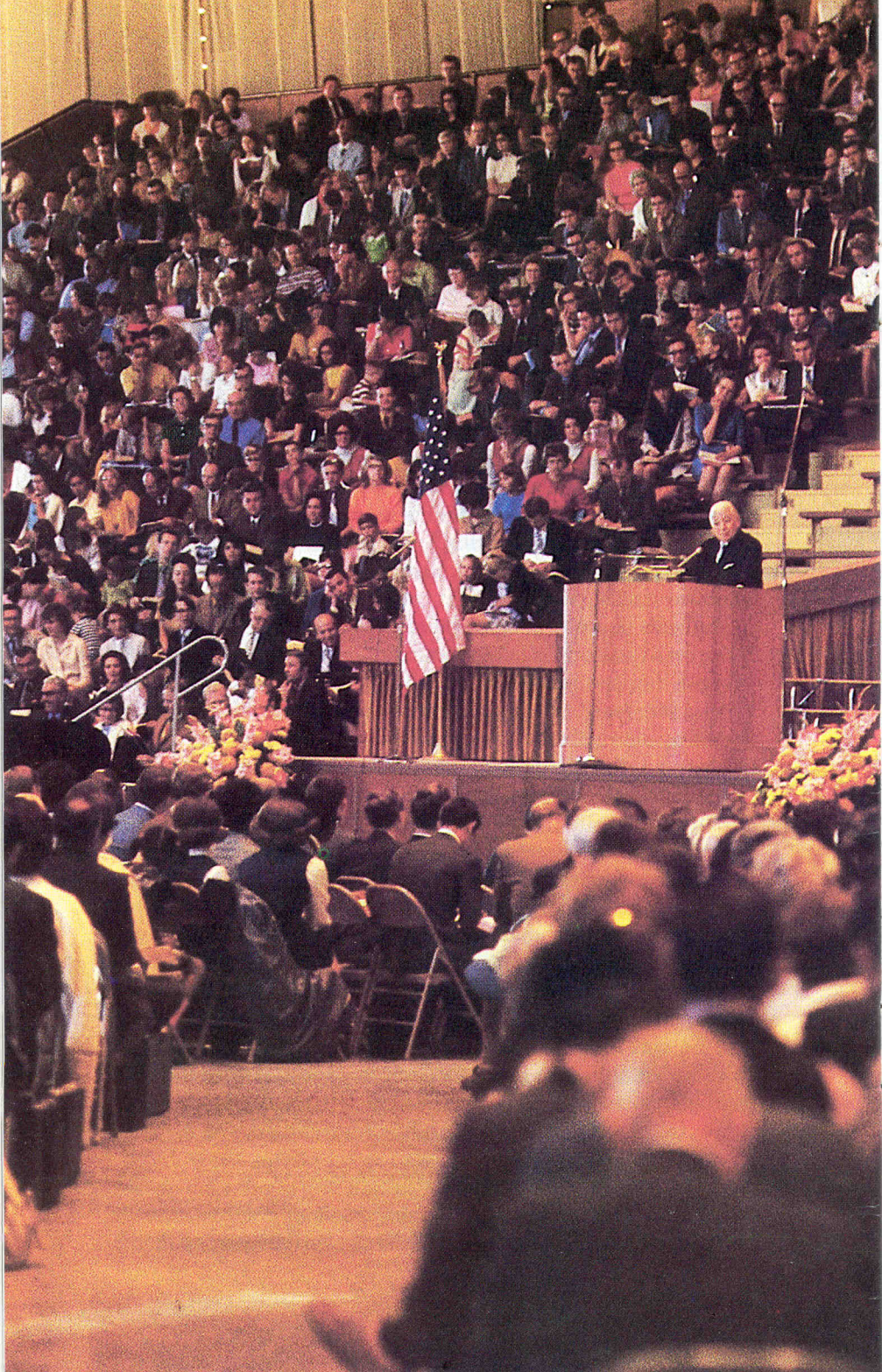
Toen Adam zondigde, sneed hij zichzelf van God af. En God sneed hem en zijn kinderen van de heilige Geest af.

En wat toen?

God stelde een meesterplan in werking om toch de zondigende mensheid te verlossen! De zonde kwam door Adam in de wereld en iedereen heeft gezondigd.

Het oordeel brengt redding

God bepaalde dus een periode van *oordeel*; gedurende deze periode zullen er mensen *niet alleen* worden geroepen om

rekenschap van hun zonden af te leggen, *maar ook* zal hun *vergeving van zonden* worden aangeboden, *verzoening met God*, en *de gave van eeuwig leven*, na berouw, bekering en, geloof!

Lees bovenstaande alinea nog eens. En nog eens!

Voor de mens is de *straf* voor de zonde de *tweede* dood! Het is de mensen beschikt eenmaal te sterven en *daarna* het oordeel (Hebr. 9:27). „Want evenals in Adam allen sterven [de eerste dood], zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden” — dezelfde allen die in Adam sterven. „Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; daarna . . .” (1 Kor. 15:22-23), ja, dan, duizend jaar daarna (Openb. 20:11-12) het Oordeel.

Slechts relatief weinig mensen werden voorbestemd ten tijde van de periode van de Kerk te worden geroepen voor het oordeel en tot behoud (Ef. 1:11-12). Zij vormen de „eerstelingen” van Gods behoud.

Maar waarom? Waarom worden er slechts enkelen geroepen gedurende een tijdsbestek van zo’n drieduizend jaar vóór het oordeel van de meerderheid? Om een volk, een groep mensen voor te bereiden en geestelijk op te leiden ten behoeve van het Koninkrijk van God — de goddelijke familie van God, die met Christus zal regeren tijdens het millennium en daarna, om de vele miljarden mensen die sinds Adam hebben geleefd te verlossen gedurende de tijd van *hun* oordeel en behoud!

Er is het volgende *verschil*. Zij die speciaal worden geroepen, verwekt en geestelijk ontwikkeld worden door de Kerk, moeten *Satan overwinnen!* Satan zit nog steeds op de troon van de aarde! Maar wanneer Christus komt, en de opgestane heiligen met Hem in het Koninkrijk (*gezin*) van God zullen regeren, zal Satan verwijderd worden. Degenen die dan en zij die in het algemene oordeel na het millennium worden geroepen, zullen niet Satan en Satans misleide wereld hoeven te overwinnen!

Het oordeel en de mogelijkheid tot behoud zijn begonnen met Christus! Petrus schreef aan de Kerk: „Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods . . .” (1 Petr. 4:17).

God roept nu nog maar weinig mensen in zijn Kerk.

Anderen kunnen nu niet tot Christus komen (Joh. 6:44). In geen enkel opzicht kwam Jezus om op een soort zieltjes-winnende kruistocht te gaan. Op geen enkel moment smeekte Hij wie dan ook maar „zijn hart aan Hem te geven”. Hij smeekte niemand Hem te aanvaarden en behouden te worden. Bij de bron van Jakob te Samaria vroeg de heidense Samaritaanse vrouw Hem om de heilige Geest, die Hij haar als levend water had beschreven. Jezus vertelde haar toen over haar zonden, maar Hij bood haar geen behoud aan — hoewel God sommigen in Samaria tot geloof in Christus had getrokken (Joh. 4:15-18).

Met betrekking tot hen die God de Vader heeft getrokken om door Christus met Hem verzoend te worden, zei Christus:

„Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon [te Jeruzalem]” (Openb. 3:21). En ook: „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden . . .” (Openb. 2:26-27).

Die woorden zijn alleen van toepassing op degenen in de Kerk van de tijd die aan Gods Koninkrijk voorafgaat! Degenen die nu geroepen zijn moeten echter wel Satan en Satans wereld overwinnen. Zij die geroepen worden tijdens het millennium en tijdens het oordeel daarna hoeven dat niet — Satan zal dan verwijderd zijn. De wereld zal dan niet zijn misleid, „ . . . want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jes. 11:9).

Wellicht vraagt iemand: hoe staat het met iemand die werkelijk behouden wil worden — in Christus wil geloven — zich wil bekeren en uit deze wereld wil komen en door Gods Geest tot echt christelijk leven wil worden geleid? Antwoord: Zo iemand is dan getrokken door God, anders zou hij of zij een dergelijke wens niet hebben gehad. Anderzijds, de meeste mensen die menen in die categorie te vallen, hebben echter een ander evangelie, een valse leer gevolgd, en zij zijn misleid. *Miljoenen* mensen die het christendom belijden zijn aldus misleid. Jezus zei van hen: „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen” (Mark. 7:7-8).

Deze gehele *waarheid* wordt verbeeld door Gods jaarlijkse feesten. Zij werden aan de Kerk gegeven, toen de Kerk voor het eerst werd opgericht — dat was de Kerk (of Vergadering) van Israël, ten tijde van het Oude Testament. Het oude Israël begreep de betekenis van deze feesten niet. Maar zij werden *voor altijd* ingesteld. Christus vierde ze. De Kerk, zoals zij in 31 AD werd opgericht, vierde ze. Gods Kerk in deze tijd viert ze ook.

Zij geven de hoofdlijnen aan van Gods meesterplan voor de verlossing van de mens. Het plan begint met Christus. Het eerste feest is het Pascha, dat Gods Kerk jaarlijks herinnert aan het offer en het vergoten bloed van Christus voor de vergeving van zonden die de uit vlees geboren kinderen van Adam hebben begaan.

Het tweede feest is dat der Ongezuurde Broden — het duurt zeven dagen, waarvan de eerste en de laatste dag jaarlijkse sabbatten of heilige dagen zijn. Daar zeven Gods getal van volledigheid is, stellen zij het volledig verwijderen van zonde voor, m.a.w. het overwinnende leven.

Het derde feest is het Feest der Eerstelingen, dat in het Nieuwe Testament „Pinksteren” wordt genoemd, omdat het valt vijftig dagen na het oogsten van de garf van het beweegoffer gedurende de dagen der Ongezuurde Broden. Op die dag werd de Kerk opgericht en werd de heilige Geest gegeven aan degenen die God voor het eerst had getrokken sinds Hij de mensheid van zijn Geest had afgesloten (Gen. 3:22-24). De Kerk wordt gevormd door de *eerstelingen* van Gods behoud, en daarom draagt het feest die naam.

Het vierde feest is het Bazuinenfeest, de eerste dag van de zevende maand van Gods ingestelde kalender, vallend in de late nazomer of vroege herfst. Het verbeeldt de wederkomst van Christus.

Het vijfde feest is de Grote Verzoendag, de tiende dag van de zevende maand. Deze symboliseert de verbanning van Satan, en de verzoening van de mens met God door Christus.

Het zesde is het Loofhuttenfeest — een zeven dagen durend feest, dat de regering van Christus met de opgestane heiligen ten tijde van het zevende millennium voorstelt. Gedurende dit millennium zal de toegang tot de *Boom des*

Levens opengesteld worden voor *allen* die zich bekeren en geloven.

Het zevende feest is de laatste grote dag, volgend op de zeven dagen van het Loofhuttenfeest en voorstellend het Oordeel van de Grote Witte Troon. In die tijd zullen alle mensen, te beginnen met Adam, die niet werden geroepen, een opstanding ten oordeel krijgen. Het Boek des Levens zal dan worden geopend (Openb. 20:11-13).

Nadien zal er nog een opstanding zijn van degenen die wel werden geroepen, maar die bewust in opstand kwamen en Gods roep verwierpen. De aarde zal dan één grote vuurzee worden. Alle andere mensen zullen op die tijd onsterfelijke geestelijke wezens zijn — kinderen van God. Het vuur zal hen op geen enkele wijze deren. De veroordeelden zullen tot as onder hun voetzolen worden (Mal. 4:3). Het zal zijn alsof zij nooit hadden bestaan (Obadja 16). Toont dit aan dat God wreed is? Is God oneerlijk of onrechtvaardig? Nooit! God is *liefde*! Dit is het meest barmhartige einde voor degenen die vrijelijk het *leven* kregen aangeboden, maar dit in zelfzuchtige opstandigheid verwierpen. Het is mijn overtuiging dat zonder de invloed van Satan slechts betrekkelijk weinig mensen uiteindelijk zullen rebelleren.

Het ongelooflijke potentieel van de mens

Wat een verbazingwekkend en ongelooflijk potentieel heeft de mens! De wereld heeft weinig besef van het glorieuze en overweldigende doel dat God in sterfelijke menselijke levens, gemaakt uit de grond van de aarde, bezig is te verwezenlijken!

God is bezig zichzelf door ons te vermenigvuldigen! Hij neemt stof uit de aarde en maakt dat tot sterfelijke, tijdelijke bestaande mensen. In degenen die dit willen, plant Hij zijn heilige Geest — waardoor zij eeuwig goddelijk leven kunnen verkrijgen! Door zijn Geest plant Hij in ons, met onze toestemming en inspanning om geestelijk te groeien en te overwinnen, zijn rechtvaardige, goddelijke karakter. Door een opstanding worden we geboren als goddelijke wezens — net zulke wezens als God de Vader en Christus de Zoon dat zijn! Het gehele universum zal aan ons onderworpen worden (Hebr. 2:8).

In Adam hebben we allen gezondigd. In Christus zullen we allen levend gemaakt worden! God roept eerst zijn Kerk. De Kerk is zijn lichaam! De Kerk zal, na de opstanding bij Christus' komst, een huwelijk met Christus de Zoon aangaan. Wij worden de kinderen van God. Na ons huwelijk met Christus — een geestelijk huwelijk van geestelijke onsterfelijke personen — zullen wij in deze goddelijke familie kinderen gewinnen!

Er is slechts één Kerk — één Lichaam (1 Kor. 12:13, 20) dat één goddelijke familie zal worden. De Kerk is een „goed ineensluitend bouwwerk” (Ef. 2:21), „een welsluitend geheel” (Ef. 4:16), waarin allen eenstemmig zijn, één van zin met Christus (1 Kor. 1:10). God heeft de Kerk speciaal uit Satans wereld geroepen om Satan en zijn wereld te overwinnen, om zich voor te bereiden en te trainen teneinde goddelijke wezens te worden tijdens en na het millennium, om te regeren met Christus en om alle andere mensen, te beginnen met Adam, naar eeuwig leven te leiden, en zij zullen dit dan graag willen!

Wat een wonderlijk doel en wat een meesterlijk plan! □

REGIONALE KANTOREN

**NIEUW ADRES:
POSTBUS 444
3430 AK NIEUWEGEIN**

Nederland en België: Postbus 333, 3500 AH Utrecht, (Nederland)

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institucion Ambassador, Apartado Postal 5-595, Mexico 5, D.F.

Zuid-Amerika: Institucion Ambassador, Apartado Aereo 11430, Bogota 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Arhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Salisbury

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven — het evangelie aan alle volken te verkondigen — deel te nemen.

